

Refleksjonsbrev november 2023

Den overordnede tittelen på prosjektet er Atelierkultur. Vi begynner smått å få enda mer begrep om hva det betyr for oss. Denne måneden har vi hatt mange ulike aktiviteter som vi anser som atelierkultur. *Rinaldi beskriver atelieret som et undersøkende og forskende læringsfellesskap (Carlsen s 81), og akkurat dette har vi vært opptatt av. Vi har undersøkt og forsket med barna, og opplevd akkurat det at de sammen lærer noe nytt gjennom det de undersøkelsene, både i møtet med materialene og med hverandre. Kanskje konstruerer de ulike teorier avhengig av hvilke barn som deltar/er til stede? Begrepet atelier slik man forstår det i Reggio Emilias barnehager, betoner det konkrete: materialene, redskapene og muligheter for barns praktiske handlinger og sanselige erfaringer som kjerne i utforskningsprosesser. (Carlsen s 81). Nedenfor ser vi ulike bilder av det vi anser som atelierkultur på Tellus, i november:*

Vi jobber videre med møteplassene; I kuben har vi hengt opp ulike gjenstander i rødt, inspirert av sanseløypa ute. Kanskje vi kan koble ute og inne på et vis? Vi ønsket å presentere noe der barna oppholder seg mye, ved å gjøre møteplassen enda mer spennende, og gjøre noen endringer. Vi valgte rødt fordi vi oppdaget at vi hadde veldig mange røde yoghurtkorker. Vi valgte da å bruke kun røde ting, både fordi det snart er jul, og fordi vi tenkte at det var noe som ville bli et blikkfang. Vi tenker også at det at det er mange røde ting kan virke tiltrekkende og estetisk fint for barna, noe som er viktig i RE-filosofien. Det som er hengt opp; En stor gummiring, en mindre gummiring, korker, teppeprøve og et silkeskerf.

Det vi så for oss kom til å skje: kjenne, slå på dem, dra i dem og få samtaler rundt fargen og gjenstander. Hva skjedde? De dunket og dro i dem, men det som var ekstra spennende var å se at de også observerte hverandre og hva de gjorde med dem. Lærer de av hverandre? Bildene under viser noen barn i møtet med det nye; Noen herjer og leker med det oppdager og forsker, og kanskje konstruerer de sin egen kunnskap, og lærer av hverandre? Og noen står bak og observerer, og venter kanskje på sin tur?

Et barn prøvde å ta ballen gjennom ringen. Det gikk. Så prøvde han å ta ballen gjennom den andre ringen. Det gikk ikke. Prøvde igjen og igjen 😊 Barna observerte hverandre mye.

Nå er det snart advent, og vi ønsker å bruke en av møteplassene våre til å henge opp tøyposer, med ulike aktiviteter eller konkrete oppi. For eksempel eventyr, sang osv. Vi tenker å spørre foreldrene om noen har tøyposer. Vi kunne brukt tekstiler vi allerede har, men vi tenker at det er greit å spørre foreldrene, også for å få de engasjert i det som skjer i barnehagen. Vi trenger kanskje ikke å åpne en pose hver eneste dag, men i alle fall skape noen forventninger i desember, og gjøre posene til noe spennende, hyggelig og noe barna forbinder med disse.

Vi opplever at risen har vært veldig populær, og det er fortsatt mange som trekker mot det rommet. Etter jul vil vi bytte ut ris med sand. Nå er sanden ute frossen, og vi kan kanskje gi sand nytt liv inne?

Vi har tilført mye gjenbruksmaterialer/ åpne materialer, på det brune teppet. Vi har observert hva de gjør med materialene, og blant annet sett at;

De stabler og samler. Rørene putter de inn i hverandre, og lar rørene møtes. De putter klosser og trepinner oppi kurven, i rutene. De legger ut teppeprøver på gulvet og de bygger med klossene. Vi har også sett at de sorterer.

Vi er flinke til å ta inn materialer og legge det frem estetisk fint og tilsynelatende innbydende, men reflekterer vi nok over hvilken funksjon de forskjellige lekesonene har? Hva kan barna gjøre her? Hva kan de bruke materialene til? Vi la merke til at det som var mest brukt i den ene lekesonen var rør, og bestemte oss derfor for å tilføre flere rør, og samtidig fjerne noe av det som blir lite brukt, for at det ikke skal bli for mye.

Vi har en tanke om at barn trekkes mot farger ettersom hvilken stemning/følelser en har, og har nå sortert det fysiske miljøet inn i fargesoner. Vi har en sone med naturfarger, der gjenbruksmaterialer er en stor del av materialene. Det er boller, kurver, redskaper og ulike klosser av tre. Vi har myke og harde materialer, og materialer som er formet som firkant, trekant og sirkel. Vi har også grønne, røde og gule soner. Men finnes det egentlig en teori om fargene, som kan støtte oss i denne tanken? En artikkel på forskning.no sier noe om dette. *Knöferle kan fortelle at det finnes mange studier som undersøker nettopp hvordan vi reagerer på farger. Men Knöferle er skeptisk til mye av forskningen som finnes der ute. Zena O'Connor mener at det er viktig å ha i bakhodet at våre oppfatninger av farger er påvirket av flere individuelle faktorer. Hun mener at det finnes svært få farger som har en universell effekt. Sammenhengen mellom reaksjoner og farger er så komplisert og kan være påvirket av alt fra alder og kjønn til hukommelse og kultur, forklarer hun. I tillegg påpeker hun at måten vi reagerer*

på kan være vidt forskjellig og varierer fra person til person

(<https://www.forskning.no/psykologi-spor-en-forsker/hva-gjor-farger-med-oss/424755>).

Vi tenker uansett at det å dele rommet i farger, istedenfor å la rommet flomme over av mange farger blandet sammen, kan både gi ro, og være mer estetisk tiltrekkende. Vi synes også dette er et spennende lite prosjekt i seg selv, og ønsker å observere hvilke farger, materialer og soner barna vil være opptatt av fremover.

Neste måned ønsker vi å senke taket mer i ulike soner, og se hvordan det påvirker leken, atelierkulturen og møteplassene.

<https://www.forskning.no/psykologi-spor-en-forsker/hva-gjor-farger-med-oss/424755>

Carlsen K, (2021), Reggio Emilia – atelierkultur og utforskende pedagogikk